

sende til Stemmeafgivning vil faa nogen praktisk Betydning, at Sekretæren ikke kan tilforordnes Arbejdsraadet. Forholdet er for nærværende Tid det, at de to Arbejdsinspektører kunne tilforordnes, og da der nu bliver en Sekretær for Arbejdsraadet, har man ønsket, at Arbejderforsikringsraadet ikke skal faa et mindre Antal Kræfter, og at Sekretæren derfor skal kunne tilforordnes i Stedet for den ene Arbejdsinspektør, som man saa gaar Glip af. Da Arbejderforsikringsraadets Formand (H. N. Hansen), som har haft Sæde i Udvalget, imidlertid har sluttet sig til Forslaget, kan jeg ogsaa slutte mig dertil. — Ændringsforslaget Nr. 26, som gaar ud paa, at denne Direktør faar en ringe Forhøjelse for et helt Døgns Dagpenge, kan jeg gaa ind paa.

Ændringsforslaget Nr. 27 til § 21, som gaar ud paa, at en Embedsmand af Tilsynet skal forevise behørig Legitimation, naar det fordres, finder jeg saa uimodsigeligt, at jeg mener, at det maaske ikke er nødvendigt at træffe nogen udtrykkelig Bestemmelse derom, da vedkommende Fabrikejer eller Arbejdsgiver, som ikke kender den paagældende, selvfølgelig maa være berettiget til at afvise ham, naar han ikke paa behørig Maade legitimerer sig, men det kan ikke skade, at det staaar der. — Ændringsforslaget Nr. 28 til § 21 er jeg ganske enig i, thi naar enhver Klage skal undersøges, saa er det unødvendigt at føje til, at ogsaa en eller anden Klage af en bestemt Beskaffenhed eller Oprindelse skal undersøges. — Ændringsforslaget Nr. 29 indeholder en Diskretionsbestemmelse, som jeg intet har at indvende imod. Den findes nu i de Regler, under hvilke Tilsynet arbejder, men jeg kan ikke have noget imod, at en saadan Bestemmelse optages i Loven. — Ændringsforslaget Nr. 30 gaar ud paa at forhindre, at udelukkende Kjøbenhavnere skulle besætte Pladserne i Arbejdsraadet. Deri er jeg ganske enig. Jeg har tænkt mig, at de vedkommende Indstillingsmyndigheder selv ville iagttage, at ogsaa Landsdele uden for Kjøbenhavn kunne blive repræsenterede i Arbejdsraadet, men naar man foretrækker at have staaende i Loven, at der skal ske Indstilling paa den angivne Maade, er det paa en Maade behageligt for Ministeren, eftersom han saa er i Stand til, naar de vedkommende Personer ikke ere saa godt kvalificerede som andre, at vælge frit. Jeg er ganske enig i denne Bestemmelse, som i alt Fald angiver, i hvilken Retning Lovgivningsmagten

ønsker Arbejdsraadet sammensat. — Ændringsforslaget Nr. 31 har jeg heller ikke noget at erindre imod. — Ændringsforslaget Nr. 32 er nødvendigt paa Grund af, at Børn overhovedet nu komme ind under Loven. Det er den samme Bestemmelse, som Folketinget har villet indføre i Loven paa et andet Sted, hvor der tales om foreløbig Arbejdsret for Børn over 12 Aar. — Det samme gælder om Ændringsforslaget Nr. 33, som er en Følge af de andre Ændringer, der ere foretagne. — Ændringsforslaget Nr. 34 gaar ud paa, at Ordene „§ 4, andet Stykke“ skulle udgaa. Denne Ændring er nødvendig, naar Ændringsforslag Nr. 22 vedtages, de to Ændringer høre sammen. Naar Nr. 22 vedtages, undgaas den Fejl, som jeg nys omtalte. Naar disse Ord blive staaende, ophæver man Reglen i Maskinbeskyttelsesloven paa Omraader, hvor den vedblivende burde have Gyldighed. Man har overset, at ved at ophæve § 4, andet Stykke, kommer man betydeligt videre, end det er nødvendigt, selv om man vil opretholde det Stykke af § 11, som efter Ændringsforslaget Nr. 22 skal udgaa; man vil i Virkeligheden ophæve Beskyttelsen for alle de øvrige Arbejdere. Men det er ikke nødvendigt at komme videre ind paa dette Spørgsmaal, thi naar Nr. 22 og tillige Nr. 34 vedtages, saa vil alt blive i god Orden, eftersom saa Maskinbeskyttelsesloven er holdt klar af nærværende Lov.

Jeg har nu gennemgaaet samtlige de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalgets Flertal, og det vil altsaa ses, at jeg for mit Vedkommende, ligesom den sidste og den næstsidste ærede Taler, ikke blot anser Loven for fuldt forsvarlig, naar den vedtages i den Skikkelse, hvori Flertallet af dette Ting ønsker den, men jeg tør sige, at den vil betegne et saa væsentligt Fremskridt i Forhold til den nugældende Ordning, at den nærmest overstiger de Forventninger, med hvilke jeg i sin Tid fremsatte Lovforslaget, thi det maa jeg have Lov til at sige, at man kan fremsætte et Lovforslag med de ideale Fordringer med fuld Erkendelse af, at man vil under Behandlingen i begge Rigsdagens Afdelinger efter overvejende Sandsynlighed komme til at slaa af paa væsentlige Punkter for at komme til Enighed. Og jeg skal ikke nægte, at som Forslaget nu tegner til at skulle blive efter den Afstemning, der nu vil finde Sted, har jeg opnaaet væsentlig mere, end jeg har kunnet gøre sikket Regning paa. Børn fra 10—12 Aar ville jo fremtidig ikke kunne arbejde i de Virksomheder,